

સત્ગુરુ મોક્ષમંદીર, અમદાવાદ ૦.
મા. શ્રી વિદ્યાનંદજી મહારાજ પ્રાસે ગવાતા ભજન.

સવાર ભક્તના પ્રસિદ્ધ
કરેલા

ભજનની ત્રીજી ચોપડી.



જાપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
પંચાલ ઉર્ફે સવાર પરસોતમદાસ બુલાખીદાસ.
હે. રાયપુર ભાઉની પોળ સામે, અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ત્રીજી

સંવત ૧૯૮૫

પ્રત ૨૦૦૦

ક્રીમિત રૂ. ૦-૧-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૮-૧૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૮૫૫૨ લક્ષ્મીના પ્રસિદ્ધ ઉરેલા
લક્ષ્મીની પ્રીત ચોપડી

વિંપય ૬ - : ૩૨૧

સાગુર મોક્ષમંદીર, અમદાવાદ,

લવાર ભક્તના પ્રસિદ્ધ કરેલા ભજનની ત્રીજી ચોપડી.



કોઈ પણ માણસોએ ચોપડીઓ મંગાવવી હોય તો પચીસ ચોપડીઓથી ઓછી મોકલવામાં નહીં આવે. જેને ઓછી મંગાવવી હોય તેમણે ગામ ડાકોરમાંથી મંગાવી લેવી અથવા અમદાવાદમાંથી મંગાવવી. ઘણા માણસો ડાકોરમાં આવે છે. અથવા અમદાવાદમાં કોઈ આવતું હોય તેની પાસે મંગાવવી. પણ થોડી ચોપડીઓ માટે વી. પી. કરીશું નહીં. કારણ કે આ મારો કંઈ વેપાર નથી. જવાબ મંગાવવો હોય તો ડગલ કચાર્ડ લખવો તો જવાબ મોકલીશું કારણકે અમારે ઘર આગળ બાજુ રહેવાનું થતું નથી. કદાપી કોઈ બોલાવે તો ત્યાં ભજન શીખવવા જવું પડે છે. જેને જરૂર હોય તેમણે બોલાવસો તો આવીસુ ફક્ત ભાડાના પદસા આપવા પડશે એ સીવાય અમારે કોઈની પદ લેવાય નહીં. અમે તો લવાર છીએ.



અનુક્રમણિકા.

ભજન.	પાનું.	ભજન.	પાનું.
જયશ્રીમુખ્ય સડે હરીજન.	૪	ગોકળીકે છોટુ ગામડીં...	૧૭
અત્રે આવો પધારો	૫	નેતે તુ પુરાણ પટેરે અદાર.	૧૮
ગોવીંદા ગુણ ગાઇયો ...	૫	રાધે ગોવીંદા રાધે જયં...	૨૦
જનમ ધરી જુમનાશમાં.	૬	નહીરે વીશાર હરી અંતં	૨૧
તાળી પાડીને રામનામ	૭	કાનુડો ન જાણે મારી પ્રીત.	૨૧
ધેણા પ્રાણીરે ગોવીંદના ...	૭	આનંદસાગર ઉત્તરે	૨૨
નંદકુંવર તાર નામ સાંભળ	૮	મુજે દે દરસન ગીરધારી.	૨૪
કરીઆ કરીઆ કામણ અં	૮	દીનાનાથ દયાળ નટવર...	૨૪
મુનશ્યાદેહનુ ટાણુરે ...	૯	તારા મનમાં જાણે તે મરં	૨૫
હાટડીઓમાં કેમ રહે ...	૧૦	વાલો પ્રેમને વણ થયા રાશ.	૨૬
એની વ્રજમાં વાતો એની	૧૧	દેખો એ કાયાકી રેલ રેલશે	૨૬
મથુરામાં હરીને જાવા ...	૧૧	હરી વસે હરીના જનમાં.	૨૭
જીવલડા આજ કે કાલ જાવુ	૧૨	ધારા ગોવીંદ ગુણ ગાં	૨૮
વાલા તમારે મુખકુ ...	૧૩	દેખો સખી વંદાવનકી કું	૨૮
જુમનામાં કુદ પડ્યો ...	૧૩	ના વીસારસોરે રડા રડીં	૨૮
સીતાના સ્વામી તમારો ...	૧૪	હરીવેણ વાય છે રે હો વન	૨૯
તમે હલકે ગાડી હાંકો.	૧૪	તેરી સરણમે આપકે શીર.	૩૦
ક્યા પાનીમે મલમલ નાહાવે	૧૫	માશીલ તુ સોચ મનમાં ...	૩૦
ધન એકાદશી...	૧૬	રામ રતન ધનપાયો	} ૩૧
માથે કોપી રથો છે કાળ	૧૭	આવ્યા શ્રી ગોકુળ તાળવા	
		તમે સાચુ બોલેને મારા	૨૩

આ ફોટો લવાર ભક્તનો છે.



આ ફોટો ચોપડીઓવાળા લવાર ભક્તનો છે. તે અજાણ્યા માણસને ભજનનો રાગ ના યેસતો હોય તેને ઓળખાણ માટે મુક્યો. અથવા ઘણા માણસો મને માહાતમા અથવા બ્રાહ્મણ જાણીને મને પગે લાગતા હતા તેથી મુક્યો છે. પણ હું તો સર્વનો દાસ છું. આ ચોપડીઓમાં કંઈ ભુલ હોય તેની માફી માગું છું.

ભજન ૧.

જય શ્રી કૃષ્ણ સઉ હરીજનનેરે,
 હંડ પ્રણામ મારા પ્રાણુ જીવનેરે. જય
 ગુરુજીને પાએ શીશ નામુરે;
 ગણેસ સારદાને પાએ પ્રણામુરે. જય
 જે થકી આજ કૃતાર્થ થઈએરે;
 ભજન કરી ભવપાર ઉતરીએ રે. જય
 ભજનમાં આવો તો જોલજો ગાજરે;
 જોલજો ગાજ તો રામ થાશે રાજરે. જય
 સંત સભા દેખી મન થયાં આનંદરે;
 દાસ વીરો કહે ધન્ય આજનો દીનરે. જય

ભજન ૨.

અત્ર આવો પધારો અમોલા મેમાન અંતરના વહાલે વધાવીએ
 અમ અંતરનું સ્વાગત સ્વિકારવા વળી અંતરના ભાવને વધારવા
 આપ આવો પધારો અમોલા મેમાન અંતરના વહાલે વધાવીએ
 અમ દીનતણી અરજ સ્વીકારશો, વીમળ ચીતે હૃદયમાં ઉતારશો
 પછી હેતેથી આપ પધારો મેમાન૦ અંતરના વહાલે વધાવીએ
 નમજે કલગી કે હાર અમદીનના, નમજે ગુલાબ ગોટા મહાસુલના,
 માત્ર હૈયાના આવે ઉમરકા જે આજ અંતરના વહાલે વધાવીએ
 અત્ર આવો પધારો અમોલા મેમાન અંતરના વહાલે વધાવીએ.

ભજન ૩.

ગોર્વીદા ગુણ ગાઈ દ્યો મન ઘેલા.

તમે થાઓને વહેલા વહેલા,

હરીગુણ ગાઈ દ્યો પરથમ પહેલા રે, ગોર્વીદા૦

કાયા પાણીનો પરપોટો, અંતે એ ભરૂંસો ખોટો

બુગમાં હરી જસ છે મોટો રે, ગોર્વીદા૦

મન તું માંહે માંહે કરતો, સગા સંબંધી સાથે લડતો.

તું તો હીંડે છે રણમાં રડવડતો રે, ગોર્વીદા૦

જીવ તારા માતપીતાને જ્ઞાત, તારી કોઈ નહિ આવે સાથ

તારે જાણું એકલા વાટ રે, ગોર્વીદા૦

જીવતારે અવર તણી શી આશ, વેશ ઘણા ને થોડી રાત.

ક્ષણમાં થઈ જાશે પરભાત રે, ગોર્વીદા૦

એવી વૈષ્ણવ જનની રીત, કરીએ શામળીયા શું પ્રીતરે,

ગોર્વીદા૦

ભજન ૪.

જન્મ ધરી જુમનાજીમાં નહીએ પાપમુકી સેજે પાવન થઈએ
 જમુનાજીતો જમની પાસેરે આવ્યાં બેની કહી બંધવે બોલાવ્યાં
 જમરાજી જોર તમારેરે આજુ, માટે તારી પાસે હું પસંદી માંગું
 માગો માગો બેની આલુ વચન, તારા ઉપર હુંરે થયો પરસન
 માગુ માગુ મુજ જળમાં જે કોઈ નાહ્ય, તેને કદીતારૂ
 તેડુ નવથાય

તારે હસી બોલ્યા જમરાજી વાણી, તારૂ ભઈ બીજે અડે
 જેને પાણી

ઘણો પાપી હોયતો નારે બોલાવું, તેને ઘેર મારે કદીએના જવું
 ચાલો સખી જસોદાને મંદીર જઈએ, જસોદાને ઘાંટો કાઠી
 આપણે કહીએ

જસોદામા આજુ શું કહીએ તમને, હરીના ગુણ ગાતા તો
 પાવન થઈએ

એટલામાં આવીતો અલબેલો આવ્યા, લેરે ગોપી લેરીયું
 સાડે લાવ્યા

એટલામાં ગોપીના સ્વામીએ મારી, સામા ઉભા રહીને વાંસે
 વગાડી તાળી

ગોપી તારા આજે ભુલાવું હું ચાળા દાસના દેવે તરત
 ગણ્યા અગીઆરા

ધન જેણે વ્રજમાં પુર્યાવાસ કરજોડી કહે છે માધવદાસ

ભજન ૫.

તાળી પાડીને રામનામ બોલજો રે,	
તારે અંતરના પડદા બોલજોરે—	તાળી૦
તાળી પાડતા જે સરમાય છે રે	
તેને હીજડાનો અવતાર થાય છે રે—	તાળી૦
જેમ જેતરમાં દાણા થાય છે રે	
તેને હુડા આવીને ખાય છે રે—	તાળી૦
તાળી પાડે કે તરત ઊડી જાય છે રે,	
આ દેહ રૂપી દાણા ખાય છે રે—	તાળી૦
પાપ રૂપી પંખી પરમાણુ ભેરે,	
તેને તાળી પાડીને ઉડાડજો રે,	તાળી૦
નીત્ય પ્રીતે હરી ગુણ ગાય છે રે,	
ચૌદ લોકનો નાથ ખુશી થાય છે રે—	તાળી૦

ભજન ૬.

ઘેલા પ્રાણી રે ગોવીંદના ગુણ ગાને.	
ઘેલપણુ મુકીને ગુણવંત ઉદ્ધાર કરવા ધાને,	ઘેલા૦
ભજન કરતા ભંગ પડાવે તેવાથી દુર થાને,	ઘેલા૦
અન્ય દેવની આશા મુકી પાલવ પ્રભુનો સાને	ઘેલા૦
પરનારીના સંગી કેરી, સંગતથી દુર થાને	ઘેલા૦
રઘુનાથના સ્વામીને ભજવા સત્સંગતમાં જાને	ઘેલા૦

ભજન ૭.

નંદકુંવર તારં નામ સાંભળી આશા ભર્યા અમે આવ્યારે
 વાલા આશા ભર્યા અમે આવ્યારે;
 વનમાં વેણુ વગાડી રશીયાં સા અર્થે તેડાવ્યારે નંદકુંવરં
 ગૌ દોવંતા દુણીરે ભુલ્યાં વાછરડા ધવરાવ્યા રે, નંદકુંવરં
 વાજંતા વલોણા મેડ્યાં છાછરમાં ઘીઈ તાવ્યારે. નંદકુંવરં
 મહીયરની મરજાદા મેડી, સાસરીમાં સમજાવ્યારે, નંદકુંવરં
 રણુછોડના સ્વામી સુંદીરવર, દાસે ગુણ તમારા ગાયારે,
 નંદકુંવરં

ભજન ૮.

કરીયા કરીયાં કામણુ અમને કાંઈ કંઈ કંઈ.
 કાનુડે અમને કરીયા કામણુ કંઈ કંઈ, ટેટં
 જ્યારે જોવું ત્યાં વાલો નજરે નીહાળું.
 વાલા વીના તો બીજું નહીં નહીં નહીં, કાનુડે
 ઘરમાં ને બાહાર મુને ઘડીએ નવ ગોઠે.
 ઘેલુડી બની હું તો ગઈ ગઈ, કાનુડે
 પ્રેમ કુવામાં ફાંમી વરતજ વાલી.
 દીલથી દીલાસા અમને દઈ દઈ દઈ, કાનુડે
 અમીઘર ઉરમાં હશી વશીને,
 છળી તો છળીલાની રહી રહી, કાનુડે

ભજન ૯

મનુશ્યા દેહનુ ટાણું રે વાલીડા તમને નહી મળેરેજી,
 મનજો તારો નહી આવે વારંવાર, (૨)
 હરી ભજવાનુ ટાણું રે (૨) વાલીડા તમને નહી મળેરેજી,
 વાગેળ થઈ અવતરશે રે, (૨) ઉધે મુસ્તક ઝુલશેરેજી,
 ખાસો તમે ગોફણો કેરા માર. (૨)
 ગોફણોના મારો રે, વાલીડા તમને વાગસેરેજી, મુનસાં
 તમે બગદ થઈ અવતરશે રે, (૨) આડા ચીલા કાપસોરેજી,
 ખાસો તમે પડ્ણા કેરા માર. (૨)
 પડ્ણાની આરોરે વાલીડા તમને વાગશેરેજી. મુનસા.
 ઉંટ થઈ અવતરશે રે (૨) બોજ ઘણા ખેંચશેરેજી,
 ખાસો તમે કાંટા કંટાળીના પાન (૨)
 કાટાને કંટાળી રે વાલીડા તમને વાગસેરેજી. મુનસા,
 કુતરા થઈ અવતરશે રે (૨) પોળે પોળે ભસસો રેજી,
 ખાસો તમે લાકડીયો કેરા માર. (૨)
 લાકડીયોના મારો રે વાલીડા તમને વાગસે રેજી, મુનસા.
 ગધેડા થઈ અવતરશે રે (૨) પોળે પોળે ભુંકશે રેજી,
 ખાસો તમે ડફળા કેરા માર (૨)
 ડફળા કેરા મારો રે વાલીડા તમને વાગસેરે રેજી, મુનસા.
 ગુરૂના પરતાપે રે હરીજન બોલીયા રે,
 મારા સંતોનો પ્રભુના ચરણમાં વાસ, મુનસા.

ભજન ૧૦

હાટડીઓમાં કેમ રહેવાસે ભાઈ હવે મને રામની રજા થઈ,
 રામની રજા થઈ કાચી કાયાને સુજે નહી કાંઈ; હાટડી
 બેસવા કારણુ હાટડી કીધી ને ખુબ કીધી ચતુરાઈ
 હુકમ આંચો ત્યારે હાલવું પડસેં ભારી હાટડી સુનીથઈ, હાટડી
 ઉંચી મેડી ને અજબ જરૂખાં, તે પર રહેતા સહી,
 સાહેબ કહેવાતા ને છત્ર ધરાવતા; તેવા નર ગયા કાંઈ વહી,
 હાટડી
 નવથડ જેને ઢાલીએ ણાંધ્યાને જરાએ મરણુ નહી.
 દશ મુસ્તકને વીસ ભુજાઓ તેવા રાવણુ ગયા કઈં હાટડી
 સગા સંબંધી ને પૈસા ટકામાં, મમતા ન રાખો મહી.
 કાળ આવી આપણુને ક્યારે પકડશે, તેની કેઈને ખબર નહી,
 હાટડી
 આપણુને મર્યો મુનસાદેહ ભારી, હરી ભજન કરો ભાઈ.
 મરણુ વેળા કંઈ કામ નહી આવે, પળપળ ગોવીંદ લોગઈ. હા.
 ધર્મના કામમાં ઢીલ ન કરશે ને સ્વાર્થે જશોમાં તણાઈ.
 મીઠો કહે ગુરૂ પુરણ મળીયા, નામની નોખત થઈ, હાટડી

ભજન ૧૧

એની વ્રજમાં વાતો એવી યાય છે રે,
 મારો વાલો મથુરા જાય છે રે— જોની૦
 સર્વે વ્રજની સુંદરી લેખી ઘડી રે.
 રથ રોકીને આડી ઉભી રહી રે, જોની૦
 રથ જોડીને અકરૂડ આવીયાં રે,
 તમે શા શા સમાચાર લાવીયાં રે— જોની૦
 અમે મહેતા નરશીઆના સાથમાં રે
 અમે છીએ હરી તમારા હાથમાં રે, જોની૦

ભજન ૧૨

મથુરામાં હરીને જાવા નહીં દઉં રે;
 અખળાતુ મોહનજી માનો કહ્યું રે— મથુરા૦
 જે કેહેશે તે સ્થીર કરી થાપશું રે,
 કુખજથી અધીક સુખ આપશું રે— મથુરા૦
 એમ કહેતાં અમારાં કહયા નહીં કરોરે,
 અમને મારીને પછે ડગલા ભરોરે— મથુરા૦
 સર્વે સુંદરીને સાથે તેડશું રે,
 કહે જેમણે પછે રથ ખેડશું રે— મથુરા૦

ભજન ૧૩.

અવલડા આજ કે કાલે બહું. ઉડીજાશે રાજ થઈ તન
આવું—અવલડ૦

પડયાં બળે પાંખી તે તે: પકડાશે, કમળ ખીડ્યા તે તે
ખચીત કરમાશે.

જનમીયાં તે તે જરૂર મરી જશે. અવલડ૦

ગયારે જોને ગાદીપતી ખર્ચ ગોથા. પડ્યા મુકી ચાલ્યા
પડીત પોથા.

થયા પછે થોડે સડી સડી થોથા. અવલડ૦

ખમા ખમા કહેવાતા પઠતા આબડતા. ચતુરંગી જેની
પુઠે દળ ચઢતા.

જીવો એના નામ હવે નથી જડતા. અવલડા૦

ગુણીજન જેની આગળ નીત્ય ગાતા, વળી દેશે ત્રિદેશે
વખાણતા.

તે તે ગયા કાળના પુરે તણાતા— અવલડ૦

નવા નવા પોશાક પહેરી નીકળતા, મોટા મોટા મહીપતીને
જઈ મળતા.

એવાં એવાં જોયા મસાણોમાં બળતા. અવલડા૦

કુંડા કાને લટકારી ફાંકડા ફરતા, ધમક ધમક ધરતી
ઉપર પગ ધરતા.

એવા દીકા નજરે ઠાઠડીયોમાં ઠરતા. અવલડ૦

જેને ઘેર તંબાળુ તે ગાજે, વળી વાજ છતરીશ
રાગોના વાજે

રાજ એવા બળતા જોયા રૂશીરાજે— અવલડ૦

ભજન ૧૪.

વાલા તમારું મુખડું કાંઈ ટાળશે મારા દુઃખ દરશન આપેને
 જે જે શ્રીગોપાલ લાલજી મારી ભાગે વીયોગનીભુખ-દરશન
 ઘડી ના ગોઠે નાથજી, હું દેખું સુવૃ સર્વ, દરશન
 આપ કૃપાએ શ્રીહરી, મને મલીયું પુરણ પદ, દરશન
 જ્યારે જોવું ત્યારે આપની પુરણ દેખું પ્રીત, દરશન
 ખડકીએ જોવું તારે અડકીને ઉભા શેરીએ સામા સામ, દરશન
 ખારીએ જોવું તારે ખેડકા પ્રભુ સુતા દેખું સેજ, દરશન
 જમવા બેસુ તો મારી જોડમાં પ્રભુ નીરખું એના એ, દરશન
 અંત સમે ને હાલમાં મને ના વીસારસો નાથ, દરશન
 ગઉ લોકમાં ને પરલોકમાં હું નીરખું એના એ, દરશન
 મથુરા પતી વ્રજ લાડીલા તમે ભગતો તણા પ્રતીપાલ દરશન
 ગોપાલ લાલજીને ગણીખમા તમે ગાયોના ગોવાળ, દરશન
 દાસ વીશે કહે હું ગાઉ છું તમે લકનોના કીધા ઘણા કામ
 દરશનવાલા

ભજન ૧૫.

(બાનાની પત રાખ્ય-એ રાગ.)

જુમનામે કુદ પડ્યો, કનેયો તેરો જુમનામે કુદ પડ્યો. ટેક.
 જુમનાજીકો કલો કલો પાણી. દેખત કહુ ન ડર્યો. કનેયો
 પેસી પાતાળે કાળી નાગ નાથ્યો, ફેણ પર નૃત્ય કર્યો-કનેયો
 નંદજસોદા ગોપ ગોપી સગ નીરખત નીર ઝર્યો- કનેયો
 ટચલી આંગળીએ ગોવરધન તોળ્યો, ઇંદ્રકો માન હર્યો. ,,
 મથુરામાં પ્રભુને જનમ લીયો હૈ, સુનકે કંસ ડર્યો- ,,
 બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, સુરકો કારજ સર્યો ,,

ભજન ૧૬.

સીતાના સ્વામી તમારો ભરસો મને ભારી.

રંકના ઉપર વાલો ચમર ઢોળાવે રે.

ભુપને કીધાં લીળારી રે—

સીતાના.

દેવળ દેરવી ને વાલે દરશન દીધાં રે

કેલેયો ઉગાર્યો પેલી પારે રે—

સીતાના.

નળ વધારી વાલે હિણ્યાકશ્યપ મારો રે

પ્રહલાદને લીધો ઉગારીરે—

સીતાના.

પાંડવોની વાલે સહાયજ કીધીરે

લાળા ભુવનમાં મુકી ગારીરે—

સીતાના.

પેસી પાતાળે પ્રભુ કાળી નાગ નાથ્યોરે

શ્યામ ધયાં છો મોરારી રે,

સીતાના.

તાતી કઠાઇ તમે શીતળ કીધી રે

સુધનવાને લીધો ઉગારી રે.

સીતાના.

ભલે મળ્યા મેંતા નરસંઘના સ્વામી રે.

નામ ઉપર જલું વારી રે—

સીતાના.

ભજન ૧૭

તમે હલકે ગાડી હાંકો તમે ધીરે ગાડી હાંકો મેરા રામ

ગાડીવાલા, મારા સદ્ગુરુ ગાડીવાલાં મેરા રામ

ગાડી મારી અજળ રંગીલી ને બેલ બેડયા બે ચાર

હાકનવાલા છેલછમીલા બેડન વાલા લાલરે—મેરા રામ ગાડી.

ગાડી છુટી રેતમેં ને મજલ પડયા હે દુર;
 સાચા સફ્થુરે જો મીલે તો, પહોંચાડે હજુર રે—મેરા રામ.
 ઘોડા છુટયા સ્થાનસે ને પીછે પડયા પોકાર;
 દશ દરવાજા બંધ કર્યા પણ નીકળી ગયો અસ્વારરે—મેરા રામ.
 જંતર માફે જાજવું ને ટુટી ગયા સઉ તાર;
 જંતર ખીચારા કયા કરે રે, ગયો બખવન હારરે—મેરા રામ.
 ગંગા કીનારે ઘર કરો ને, નહાયો નીર્મળ નીર;
 હંત વીના નવ પામીએરે, એમ કહી ગયા દાસ કબીરરે—
 મેરા રામ.

ભજન ૧૮

કયા પાનીમે મલમલ નાહાવે	
મંચકી મેલ ઉતાર પીયારે—	કયા પાની
હાડમાસકી દેહ બની હે	
ઝરે સદા નવ દ્વાર પીયારે—	કયા પાની
પાપ કર્મ તન કે નહી છોડે	
કેસે હોય સુધાર પીયારે—	કયા પાની
સતસંગત તીર્થ જળ નીરમલ	
નીત્ય ઉઠ ગોતા માર પીયારે—	કયા પાની
બ્રહ્મમાનંદ ભજન કર હરીકા	
જો ચાહે નીરતાર પિયારે—	કયા પાની

લજન ૧૯

ધન એકાદશી, એકાદશી કરીએ તો વૈકુંઠ પામીએ.
 મારે એકાદશીનું વૃત કરવું છે,
 મારે ધ્યાન હરીનું ધરવું છે.
 મારે વૈકુંઠમાં જઇ ઠરવું છે. ધન એકાદશી.
 મારે એકાદશીનું વૃત સાર છે.
 એતો પ્રાણજીવનને ખ્યાર છે.
 એતો વૈકુંઠમાં લઈ જનાર છે, ધન એકાદશી.
 જે કોઈ ખાર માસ કરે એકાદશી.
 તેના અંતરમાં વસે અવીનાશી,
 નહીં કરે તે જાય હાથ ધસી, ધન એકાદશી.
 મારે ગંગા ઘાટે જાવું છે,
 મારે જીમનાજીમાં નાવું છે.
 મારે લવસાગર તરી જાવું છે. ધન એકાદશી.
 જોણે એકાદશીનાં વૃત કીધાં છે,
 તેના ચાર પદારથ સીધાં છે,
 તેને પ્રભુએ પોતાના માની લીધા છે, ધન એકાદશી.
 અમરીસે એ વૃત કીધું છે,
 દંડ દુરવાસાને લીધો છે.
 રસ પ્રીતમ પ્રભુએ પીધો છે, ધન એકાદશી.

ભજન ૨૦.

માથે કોપી રહ્યો છે કાળરે, ઉંઘ તને કેમ આવે,
 પાણી પહેલી બાધી લેને પાળરે, ઉંઘ તને
 નથી એક ઘડીનો નિરાધાર રે, ઉંઘ તને
 આતો સુપના જેવો સંસાર રે, ઉંઘ તને
 અલ્યા એળે જોયો અવતાર રે, ઉંઘ તને
 તારા માથે છે જમનો માર રે, ઉંઘ તને
 તારા મનનું ધાયું થાશે ધુળ રે, ઉંઘ તને
 ચાર તોલા છે મણમાં ભુલ રે. ઉંઘ તને
 કરી અવ્યો છે ગરલમા કોલ રે. ઉંઘ તને
 થોલ આવેલું થાય છે કથોલરે, ઉંઘ તને
 જેતા જેતામાં આયુશ્ય ખુટી જાય રે, ઉંઘ તને
 તારા હાપણમાં લાગી લાહાયરે, ઉંઘ તને
 કાઠે આવેલું બુડશે ગાજ રે. ઉંઘ તને
 તારે ઘાજે કહે છે રૂસીરાજ રે, ઉંઘ તને

ભજન ૨૧.

ગોકળીયું છોટું ગામડીયું શા માટે ના આવે શામ,
 શામાટે ના આવે શામ, શામાટે નાવે શામ, ગોકુળીયું.
 કુબજ છે નારી અતી કામણુગારી
 તેણે તો વીશરાવી દીધા નંદજીના ગામ ગોકુળીયું.
 મથુરાની અંદર મણી જડી મંદીર,
 ધુળના ઢાંકેલા હવે શીદને ગમે ધામ, ગોકુળીયું.
 કહે કવી પીંગળ મુરતી છે મંગળ,
 મારા રૂદ્રીયામાં વસો તો મારે શું છે બીજું કામ, ગોકુળીયું.

ભજન ૨૨

શ્રી રણછોડરાયકી જે

સદ્ગુરુ દેવકી જે

જો તું પુરાણ પઢેરે અઢાર; જો તું શીખ સુણે વારંવાર;

જો તું વેદ ભણે મુખચાર, જો તુ ઉપનીષદને ગાવે.

તો એ ભક્તિની તોલે ના આવે.

જો તુ ભગવા કરે બ્રહ્મચારી, જો તુ નીકટ ન લાવે નારી.

જો તુ દુધ પીએ દુધધારી, જો તું સંસાર સ્વપ્ને શુભાવે.

તો એ ભક્તિની તોલે ના આવે.

જો તું જળ સીંચે શીવલીંગે, જો તુ પુશ્પ ચડાવે બહુ રંગે.

જો તું ચંદન લેપેરે અંગે, જો તુ કરથી ગાલ બળવે,

તો એ ભક્તિની તોલે ન આવે.

જો તું પારથી પુજા લેવે, જો તુ નિત્ય નવા નવા સેવે.

જોતું ધુપ બત્તી કરે દેવે, જો તું જળમાં જઈ પધરાવે

તો એ ભક્તિની તોલે ના આવે.

જો તું મુન ગ્રહેરે મુની, જોતુ જગ્યા પકડે રે મુની.

જો તું અજળ લગાવેરે ધુની, જો તુ સાન કરી સમજાવે.

તો એ ભક્તિની તોલે ના આવે.

જો તુ બહોત પાળે રે આચારા, જો તુ જુગથી રહેરે ન્યારા.

જો તુ ભોજન કરે એક વારા, જો તુ દીનમાં દશવાર નાહે.

તો એ ભક્તિની તોલે ના આવે,

જો તું કરવત લેવે રે કાશી, જો તુ જુગમાં લેવે રે સાખાશી
જો તું સદા રહે અપવાસી, જો તું ચૌદ સમાને સમજાવે.

તો એ ભક્તિની તોલે ન આવે,

જોતું દેવળ ગંધાવેરે ઠાઠે, જો તુ સરોવર બંધાવે ઘાટે,
જો તું પરળ મંડાવે વાટે, જો તુ વનમાંતે વાવ્ય ખોદાવે,
તો એ ભક્તિની તોલે ના આવે.

જો તું ધ્યાન ધરે લક્ષ ભોળા, જો તું કંચન કરે એક તોળા
જો તું દ્રવ્ય હુટાવેરે ખોરા. જો તુ બાંધી તે બેડીઓ છોડાવે
તો એ ભક્તિની તોલે ના આવે.

જો તું કૃષ્ણ લગાવેરે નીશા. જો તું જટા વધારે રે શીશા
જો તું ધુની તાપે ચારે દીશા, જો તુ વાઘ ચમર ખીછાવે,
તો એ ભક્તિની તોલે ના આવે.

જો તું કાન ફાડી ચક્રદ્વારે, જો તુ તીરથ ભટકેરે બાહારે.
જો તું તુળી લંગોટીને વાળે. જો તું તડ તુળીડ બજાવે,
તો એ ભક્તિની તોલે ના આવે.

એ તો કહેરે કબીર જન સોધએ, જેને શુદ્ધગમ પુર્ણ હોઇએ,
તે નર ભક્તિ કરે નર સોહીએ; જ્યારે પાંચ પકડી ઘેર લાવે,
તારે ભક્તિની તોલે આવે.

ભજન ૨૩

રાધે ગોવીંદા રાધે જય રાધે ગોવીંદા રાધે, રાધે રાધે ગોવીંદા
 રાધે ગોવીંદા રાધે, મારા બાળમુકુંદન રાધે- રાધે રાધે
 ગોપાલ લાલજીને ઘણી ખમા, મારી ગાયો તથા ગોવાળ-
 રાધે૦ રાધે૦

રણછોડરાયને ઘણી ખમા, એ તો ભક્તો તથા પ્રતીપાલ-
 રાધે રાધે૦

પ્રહલાદજીને કારણે વહાલે સ્થંભમાં પુરો વાસ- રાધે રાધે૦
 જેર હતા તે અમૃત કીધા આવ્યા રીરાને હાથ- રાધે રાધે૦
 નરસાઈ મહેતાને કારણે વાલે લીધું વાળીકનું રૂપ- રાધે રાધે૦
 પંચાળીના વાલે પટકુળ પુર્વા રાખી સમામાં લાજ-રાધે રાધે૦
 નામદેવનું વાલે હુધજ પીધું, છાપર છાપું મહારાજ-રાધે રાધે૦
 સના ભગતને કારણે વાલે લીધું નાપીકનું રૂપ- રાધે રાધે૦
 રોહીદાસનું તમે શ્રીફળ લીધું, ના જોઈ જાત કે ભા-રાધે રાધે૦
 તાતી કઠાર્થ તમે શીતળ કીધી, સુવનવાને કાજ-રાધે રાધે૦
 દ્વારકાથી વાલે હાકોર આવ્યા કીધા ભક્તના કાજ-રાધે રાધે૦
 ગંગાભાર્ગના વાલે શુભ વધાર્યા, સવાનાલે તોળાવ્યા મહારાજ
 -રાધે રાધે૦

દાસાજી કેરે કારણે વીકૂલ માર થયા મહારાજ-રાધે રાધે૦
 ગાય શીજે ને સાંભળે તેનો થાયો વૈકુંઠમાં વાસ-રાધે રાધે૦
 એવું કહે છે તીલોવનદાસ થાજે હરી ચરણમાંનાસ-રાધે રાધે૦

ભજન ૨૪.

નહીરે વીસાડ હરી. અંતરમાંથી નહીરે વીસાડ હરી
 આડે મારગ જાતા ને વળતાં, અમુલખ વસતુ જડી-અંતર
 નદી જુમનાના જળ ભરવાને જાતાં
 શીર પર મદુકી ધરી.— અંતર
 પીળા પીતાંબર જરકસી જામાં
 કેશરી આડ કરી— અંતર
 મોર મુગટને કાને કુડળ
 મુખપર મોરલી ધરી— અંતર
 રાણી રૂક્ષમણીના મહેલ તજીને
 કુળજાને રાણી કરી— અંતર
 ગઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ
 વરતો વીકુંલને વરી— અંતર

ભજન ૨૫.

કાનુડો ન જાણે મારી પ્રીત; બાઈ અમે બાળકુંવારાંરે, કાનુડો
 જળરે જુમનાના હું તો ભરવાને ગઈતી રે,
 કાનુડે ઉડાડ્યા આછાં નીર, ઉડ્યાં ફરરરરે, કાનુડો
 જુમના ને કાંઠે વાલે રાસ રચ્યો છે રે,
 સોલસે ગોપીમાં ઝાડ્યા ચીર, ફાટ્યાં ફરરરરરે, કાનુડો
 હુંતો વેરાગણ કાના તમારા રે નામની રે,
 કાનુડે તાણીને માર્યા તીર, વાગ્યાં અરરરરરે, કાનુડો
 બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાહાલા,
 કાનુડે બાળીને કીધા બાબ ઉઘી ફરરરરરે, કાનુડો,

લજન ૨૬.

શ્રી કૃષ્ણ જન્મનો ગરબો.

આનંદ સાગર ઉલટયોરે લોલ (૨) શ્રી વસુદેવ દેવકીને દ્વારજો
પ્રગટાયા શ્રીકૃષ્ણ મન લાવતારે લોલ

આકમ સાવણ વદીરે લોલ (૨) રોડુણી નક્ષત્ર બુધવારજો
પ્રગટયા૦

પીળા પીતામ્બર પેહેરીયારે લોલ (૨) ઓઢયા ઉપરણા સારજો
પ્રગટયા૦

લાલે તિલક મૃગમદ તણારે લોલ (૨) કુંડળ ઝળકે છે કાનજો
પ્રગટયા૦

ચારે ભુજએ આયુધ ધર્યારે લોલ (૨) સંખ ચક્ર ગદા
પદ્મજો પ્રગટયા૦

નાકે નવે સર સોજતારે લોલ (૨) ચુની છે લાલ ગુલાલજો
પ્રગટયા૦

અધર ઉપર મોતી ઢગકતારે લોલ (૨) હપચીએ હીરલાની
કાન્તીજો પ્રગટયા૦

ખાહે બાબુબંધ બેરખારે લોલ (૨) પોચી છે રત્ન જડાવજો
પ્રગટયા૦

હાથે સોહે છે રૂપી મુદ્રીકારે લોલ (૨) ઉરગજ મોતીના
હારજો પ્રગટયા૦

કેઠે સોહીયે કરી મેખલારે લોલ (૨) ચરણે ઝાંઝરનો ઝંમકારજો
પ્રગટયા૦

એવા પ્રભુને નીરખતારે લોલ (૨) હુઃખ ગયા છે સર્વે દુરજો
પ્રગટયા૦

વસુદેવ દેવકીજી હરખીયારે લોલ (૨) નિરખ્યા શ્રી સુખ
સરૂપને પ્રગટયા૦

આવા પ્રભુને કયાં રાખસુરે લોલ (૨) કોપ્યો છે કંસરાય
ભુપને પ્રગટયા૦

પછી કૃષ્ણએ નંદજીને ઘેર લઈ જવા કહ્યું પછી ત્યાં

સુકી આવ્યાં ત્યાં જસોદાના પકખામાં સુતા પછી

જગ્યાં જસોદાજી તે સમેરે લોલ નિરખ્યાં શ્રી સુદીરશામજી
પ્રગટયા૦

નંદજી અતી ગણુ હરખીયારે લોલ (૨) આખ્યા છે રત્ન કેરાં
દાનજી પ્રગટયા૦

ઘેર ઘેર તોરણ ખાંધીયારે લોલ (૨) માનુની મંગળ ગાયજી
પ્રગટયા૦

હળધર દહીં પૂત દુધનીરે લોલ (૨) મચી છે ત્યાં કઈ
કીચજી પ્રગટયા૦

તાળી પાડે ને ફરે કુંદડીરે લોલ (૨) નાચે છે સૌ નરનારજી
પ્રગટયા૦

બ્રહ્મા માહાદેવ મુની દેવતારે લોલ (૨) બોલે છે જયજય
કારજી પ્રગટયા૦

દેવના તે હુંદભી વાગીયારે લોલ (૨) વરસે છે કુંસુંમ
અપારજી પ્રગટયા૦

એ સુખની સોભા શી કહું રે લોલ (૨) કહેતા ન આવે
પારજી પ્રગટયા૦

શ્રીવલ્લભ ચરણ પ્રતાપથીરે લોલ (૨) વલ્લભદાસ બલીહારીજી
પ્રગટયા૦

ભજન ૨૭.

મુજે દે દરસન ગીરધારીરે
 તારી શામળી સુરતપર વારીરે— મુજે
 જુમના તટ હરી ધનુ ચરાવે
 મધુર મધુર સ્વર યેન બખવે
 કાંધે કામળીયાં કાળી રે— મુજે
 મોર મુગટ પીતાંબર સોભે
 દેખરૂપ મુની ગણુ મનમોહે
 કુંડલકી છળી ન્યારીરે— મુજે
 વંદ્રાવનમાં રાસ રચાવે
 ગોપ ગોપીકા સંગ મીલ ગાવે
 નેપુર કી ધુન ન્યારી રે— મુજે
 ભક્ત હેત હરી રૂપ બનાયા
 બ્રહ્માનંદ મોરે મન ભાગ્યા
 પ્રભુ ચરણુ કમળ બલીહારી રે— મુજે

ભજન ૨૮

દીનાનાથ દયાલ નટવર હાથ મારો મુકશોમાં.
 હાથ મારો મુકશોમાં; હાથ મારો મુકશોમાં, દીનાનાથ૦
 આ મહા ભવસાગરે, ભગવાન હું ભુલો પડ્યો છું;
 ચૌદ લોક નીવાસ અપલાકાંત, આ તડ મુકશોમાં, દીનાનાથ૦

ઓથ ઇશ્વર આપની, સાધન વિષે સમજી નહીં હું.
 પ્રાણપાલક પોત જોઈ, સંખ આખર કુંકસો મા, દીનાનાથ૦
 માત તાત સગા સહોદર, જે કહું તે આપ મહારે.
 હે કૃપા મૃતના સરોવર, દાસ સારૂ સુકશોમાં, દીનાનાથ૦
 શરણ કેશવલાલનું છે, ચરણ હરી નામ તારૂ.
 અખીલ નાયક આ સમયે, જોટેમશે પણ ખુટશોમાં, દીનાનાથ૦

ભજન ૨૮.

તારા મનમાં જાણે તે મરવું નથી રે,	
જેમ પીપળાના પાનને ખરવું નથી રે—	તારા૦
જે ઠેકાણે ઓઢાઢે મંગળ ઘાટીરે,	
તે ઠેકાણે પોઢાઢે તારી ઠાઠીરે—	તારા૦
જે ઠેકાણે વાજીતર તારા વાગીયારે,	
તે ઠેકાણે લેવાસે તારા છાજીયારે—	તારા૦
તારે વાહાલી વીના કેમ ચાલશે રે,	
તેનો ચુડો ભાગીને ખુણે ધાલશેરે—	તારા૦
જે ઠેકાણે લખીતી કંકોતરી રે	
તે ઠેકાણે લખાશે કાજોતરીરે—	તારા૦
રૂશીરાજના વચન સત માનજો રે—	
ગુણ હરિના ગાયેલા સાથે આવશે રે—	તારા૦

ભજન ૩૭

વાલો પ્રેમને વશ થયા રાજી રે, એમાં શું કરે પંડીતને કાજી રે
મથુરાના વાસી તો ઘેર આવોને, શામળાનો સંદેશો લાવોને,
સાખી.

કરમાનો ખાંધા ખીચડો ને વીદુરની ખાધી ભાજી.
જુકા ખેર સવરીનાં ખાંધાં, વાલો છપન લોગ મેલ્યા ત્યાગીરે,
વાલો૦

વીદુરને ઘેર શ્રી કૃષ્ણ પધાર્યા, ને કેળાં લાવ્યા બે માગી,
ગર્ભ કાઢીને છાત ખવરાવી, વાલો તોયે ના જોયું જાગીરે
વાલો૦

શુભકા હતી તે પોપટ પઢાવતી, ને તેમાંથી લેહે લાગી.
ભગવાન એને સેજે મળ્યા એની સંસારની ભરમણા ભાગીરે, વાલો૦
ભગતની લોક નીંદા કરે. ને જગત થયું છે પાજી.
લલો મળ્યા મહેતા નરસઈનો સ્વામી, માથે ગીરધર રહ્યો છે
ગાજીરે, વાલો.

કાયા ઉપરથી રેલ ખની છે તેનું ભજન.

ભજન ૩૮

દેખો એ કાયાકી રેલ રેલસે અજબ નીરાલી હે,
સાસધુવા મુખસે હે ઝારી, મોહકી લકડી મીલી હે ભારી. (૨)
તનકા એજીન લગાકે જીસમે અગની ખાલી હે (૨) દેખો.

પાપ પુન્યકી મીલી હે થાલી, ઉસમેસે અકલ સડક નીકાલી, (૨)
 દમકા કાંટા લગ્યા, જીવર બાય, ઉધર ગુમાલી હે. (૨) દેખો!
 નિયમ ધર્મકા પીડયા બનાકે, સતકા લઠ્ઠા ખુમ ચડાકે,
 જ્ઞાન કમાના જોડ ધ્યાનકી સંકલ જો ડાલી હે- દેખો.
 નગબકા ઘંટા હરદમ મીલતા, ઉસકા ટાઈમ રેલસે મીલતા
 કરકા સીંગલ ગીર્યા, રેલ અખ આને વાલી હે- દેખો.
 હે મુસાફર કયું દુઃખ ભરતા, રામ નામકી ટાંકી ન લેતા. (૨)
 કફકી સીટી બજી રેલ અખ બને વાલી હે- દેખો
 તાર ખખરીયાં હીચકી આઈ, કાલ બદરીયા શીર પછીતાઈ.
 રેલભવર છુટ ગયા, પડયા ઇસ્તેશન ખાલી હે- દેખો.
 પ્રીતે પુરશેતમ લે ગાઈ, લજી લેને જુગજીવન લાઈ;
 સમજ સમજ મનમાંહી મોહકી બાલી ડાલી હે- દેખો.

ભજન ૩૨.

હરિ વસે હરીના જનમાં	
તમે શું કરશે જઈ વનમાં રે,	હરી૦
લેખ ધરીને તમે શીદ લટકો છો,	
પ્રભુ નથી કોઈ અરણ્યમાં રે,	હરી૦
કાશી જાવો તમે ગંગાજી નાહો.	
પ્રભુ નથી પાણી પવનમાં રે,	હરી૦
જોગ કરોને તમે જગન કરાવો.	
પ્રભુ નથી હોમ હવનમાં રે;	હરી૦
ખાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ.	
હરી વસે હરીના જનમાં રે,	હરી૦

ભજન ૩૩

ખ્યારા લાગો છો રઘુવીર મોરી સજની,
 વાલા લાગો છો રઘુવીર મોરી સજની— ખ્યારા.
 રામજીકો સોહિયે કેસરીયા વાગા,
 સીતાજીકુ દક્ષણી ચીર મોરી સજની— ખ્યારા.
 છોટે છોટે તીર કે સે છોટી ધનુશ્યા
 છોટેસે લક્ષ્મણ વીર મોરી સજની— ખ્યારા.
 સરજયુ કે તીરે અજોધ્યા નગરી
 ચોકી પે હનુમંત વીર મોરી સજની— ખ્યારા.
 તુલસીદાસ ભજો ભગવાના,
 ભાગે જનમની ભીડ મોરી સજની— ખ્યારા.

ભજન ૩૪.

દેખો સખી વૃંદાવંનકી કુંજમે હરી નાચે નંદકુમાર
 મોર મુગટ સીર ઉપર સોહે ગલે કુલનકો હાર
 ખીતાંબર કટી ખીચખીરાજે મોરલી અધર સુધાર દે
 વીણા તાલ મૃદંગી ખાજે ખાજે આજ સીતાર
 છન છન છન નીપુર ખાજે કર કંકણ અણકાર— દે
 સખીયાં કે સંગ રાધા નાચે નાચે વ્રજની નાર
 ગ્વાલ ખાલ શખ મીલકર નાચે કરકર કે સીંગાર દે
 જલચર મોહ્યા થલ ચર મોહ્યા મોહ્યા સખ સંસાર
 બ્રહ્માનંદ મુનીસ્વર મોહ્યા બનસી ધુન નીરધાર દે

ભજન ૩૫

ના વિશારશોરે રૂડા રૂદીયામાંના રામ.

મારી કાયાના વિશ્રામ—

ના વીશાં

હરતાને ફરતાં ધંધો કરતા લેજો હરીનુ નામ.

આ મુખે હરીના ગુણ ગાતાં શુ બેસે છે દામ-ના વીશાં

ચરણ આખ્યા ચાલવાને સાંભળવાને કાન.

નયન આખ્યા હરી નીરખવા, નીરખો સુંદીર શામ-ના વીશાં

વારે વારે કહું સમગ્રવી આપણમાં એ ભુવ.

મોંઘો આમુનશ્યા દેહ મળીયો તકના ખેયો અમુક-ના વીશાં

સગા સહોદર સુખના બેઠી દુઃખમાં ન આવે કોઈ.

થનાર હોય તે થયાજ કરશે હરી કરે તે હોય-ના વીશાં

રામદાસ કહે રામને ભજતા નર નારી એક ધામ.

અકષે વચને ગુણુકા તારી તેને આઠ્યું વૈમાન-ના વીશાં

ભજન ૩૬

હરીવણ વાય છે રે હો વનમાં, તેનો મોહ લાગ્યોરે મારા તનમાં

ચીતડામાં ચટપટી રે હો લાગી, જીવણુ જોવાને હું જાગી, હરીં

રસીયાજીને રેહો રાગે, વ્યાકુળ કીધા છે વૈરાગે.

ગમત ભુલ્યોરે હોઘરની, વનમાં બનસી વાગી વેકુની, હરીં

ધીરજ ટરીયું રેહો ધ્યાને, કાંકણ નેપુર પહેર્યા કાને,

સેથે કાજળ રે હો સાર્યા ઘરના બાળકને વીસાર્યા હરીં

પ્રીતે પરવશ રે હો કીધાં, લજ રોપી મન હરી લીધા.

કંઈ કંઈ વાર્યા રે હો કંથે, પ્રભુજીને મળવા ચાડ્યા પંથેં હરીં

તીલોવન નીરખ્યાં રે હો તમને, અંગમાં આનંદ વાધ્યો અમને

વાલમ જોયારે હો વનમાં, મીરાંબાઈ મહાસુખ પામ્યા મનમાં.

ભજન ૩૭.

તેરી સરણમે આય કે ફીર આસ કીસકી કીજીએ
 ફીર આસ કીસકી કીજીએ ફીર આસ કીસકી કીજીએ—તેરી.
 નહી દેખ પડતા હે મુજે દુનીયામે તેરી ચનકા
 ગંગા કીનારે ખેઠકે કેમ કુંપ કાજળ પીજીએ— તેરી.
 હરગીજ નહી લાયક હું મેં ગર એ તેરે દરગારકા
 મેરી ખતાકો માફ કર દીદાર અપના દીજીએ તેરી.
 પતીત પાવન નામ સુણુકર મેં સરણ તેરી પડયા
 સફલકર ઇસનામકો અપનામુજે કરવીજીએ— તેરી.
 મીલતા હે બ્રહ્માનંદ જીસકો નામ લેને સહી
 એસે પ્રભુકો છોડ કર ફીર કોણુસે હીત કીજીએ— તેરી.

ભજન ૩૮.

ગાફીલ તુ સોચ મનમે હરી નામ કયું વિસયાં
 સુણુતા નહી બજે હે, સીરકાલકા નગારા— ગાફીલ.
 જોબન ભરી હૈ નારી, દીલકો લગે પીયારી
 જબ મોતકી તઇયારી, તુજસે કરે કીનાર— ગાફીલ.
 ઘર માલ ધન બજના, સંગમે કોઈ ન બના
 કયું દેખકે લુભાના, સબજુઠ હૈ પસારા— ગાફીલ.
 સુદીર હે દેહ તેરી. હોવે ભસમકી ઢેરી
 પલકી લગે ન દેરી, વીરથા કરે વિચારા— ગાફીલ.
 માયા કે બલ માહીં, મુરખ રહયા ફસાઇ
 બ્રહ્માનંદ મોક્ષ પાઈ, ચરણોમે દે બસેરા— ગાફીલ.

ભજન ૩૯.

રામ રતન ધન પાથો, મૈયા મેતો રામ રતન ધન પાથો.

સત સંગત સત ગુરૂની કીપાએ,

ભાગ્ય ખડો બની આથો—

મૈયા મેતો.

ખરચ્યો ના ખુટે વાકો ચોર ન હુટે

દીન દીન હોત સવાયો—

મૈયા મેતો.

નીર ન કુમે વાકો અગની ન અરે.

ધરણી ભર્યો ન સમાયો—

મૈયા મેતો.

નામકી નાવ ભજનકી બતીયાં

ભવ સાગરસે તાર્યો—

મૈયા મેતો.

બાઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ

ચરણ કમળ ચીત લાથો—

મૈયા મેતો.

ભજન ૪૦.

આબ્યા શ્રી ગોકુળ તારવા, છબીલો લાલ;

આબ્યા શ્રી ગોકુળ તારવા.

વસુદેવ દેવકી દેર જન્મ લીધો છે

નંદજીની ગૌધેન ચારવા—

છબીલો.

માસી તે પુતનાના પ્રાણજ લીધા

મામા તે કંસને મારવા—

છબીલો.

ટચલી આંગળીએ વાલે ગોવર્ધન તોળ્યો

ઇંદ્રનો માન ઉતારવા—

છબીલો.

વંદ્રા તે વંનની કુંજ ગલનમે

ગોપીઓને રાસ રમાડવા—

છબીલો.

વહ્નિના સ્વામી પ્રભુ રસીક સીરામણી

ભુમીનો ભાર ઉતારવા—

છબીલો.

ભજન ૪૨.

તમે સાચુ જોલોને મારા શામ, અજોલડા શાને લીધારે;
 તમે એક વાર જોલો માહારાજ, અજોલડા શાને લીધારે.
 એવો શો છે અમારો વાંક, અજોલડા શાને લીધારે;
 બળી પાતાળે આપીઓરે, આપ થયા છડીદાર— અજોલડા.
 રામા અવતારે રાવણુ રોળીઓરે, આપ્યું વિલીક્ષણને રાજ.
 —અજોલડા.

હીર્ણકશ્યપને મારીઓરે, આપ્યું પ્રલાદને રાજ—અજોલડા.
 ધ્રુપતીના ચીર પુરીઓરે, નવસે નવાણુ માહારાજ—અજોલડા.
 નરસંઘ મેતાની લજ્જા રાખવારે, શામળશા થયા માહારાજ.
 —અજોલડા.

હુધ હતું તે આરોગીઉરે, નામદેવનું માહારાજ—અજોલડા.
 દાસ કેશવના સ્વામી શામળારે, અમને ઉતારો ભવપાર.
 —અજોલડા.

જે ભજનનો રાગ ના બેસે તો ચોપડીઓવાલા ભક્તને
 પુછો. આ ચોપડીમાં જેટલાં ભજનો છે તેમાંનું એકે ભજન
 નકામું નહીં જાય કારણ કે બધાંએ ભજન અમે ગાઇને
 મુક્યા છે.

જે તમારે પુન કરવું હોય તો પુસ્તકનું દાન કરો.
 લાડવા ખવરાવશો તો આઠ કલાકનું સુખ. એક રૂપીઆની
 ચોપડીઓ પુન કરશો તો કેટલા મોઢે ભગવાનનું નામ
 દેવાશે. એ કેટલી પુન્થી છે. તે વિચાર કરો.

વહાલા હરીજનોને વીનંતી.

ભક્તોની વાણીના ભાગ ૬ તૈયાર થયા છે.

રણછોડજીમાં ગવાતી આરતીઓ, થાળો, હોળી-
ઓ તથા પરભાતીઆની એક ચોપડી બુદી છે.

મળવાનું ઠેકાણું—

સવાર પરસોતમ બલાખીદાસ

ઠે. રાયપુર ભાઉની પોળ સામે—અમદાવાદ.

બીજું ઠેકાણું—

રીચીરોડ સદ્ભીવીલાસ હોટલની સામે

થડીઆલી કાલીદાસ ગીરધરની દુકાને, અમદાવાદ.

ડાકોરમાં

દર પુનમે રણછોડજીના મંદીરમાં મળશે, તથા

ડાકોરના બજારમાં.

અમદાવાદ—શ્રી રાયમંડ બુકગિલ્ડી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ છપાવવાલે છપા.

